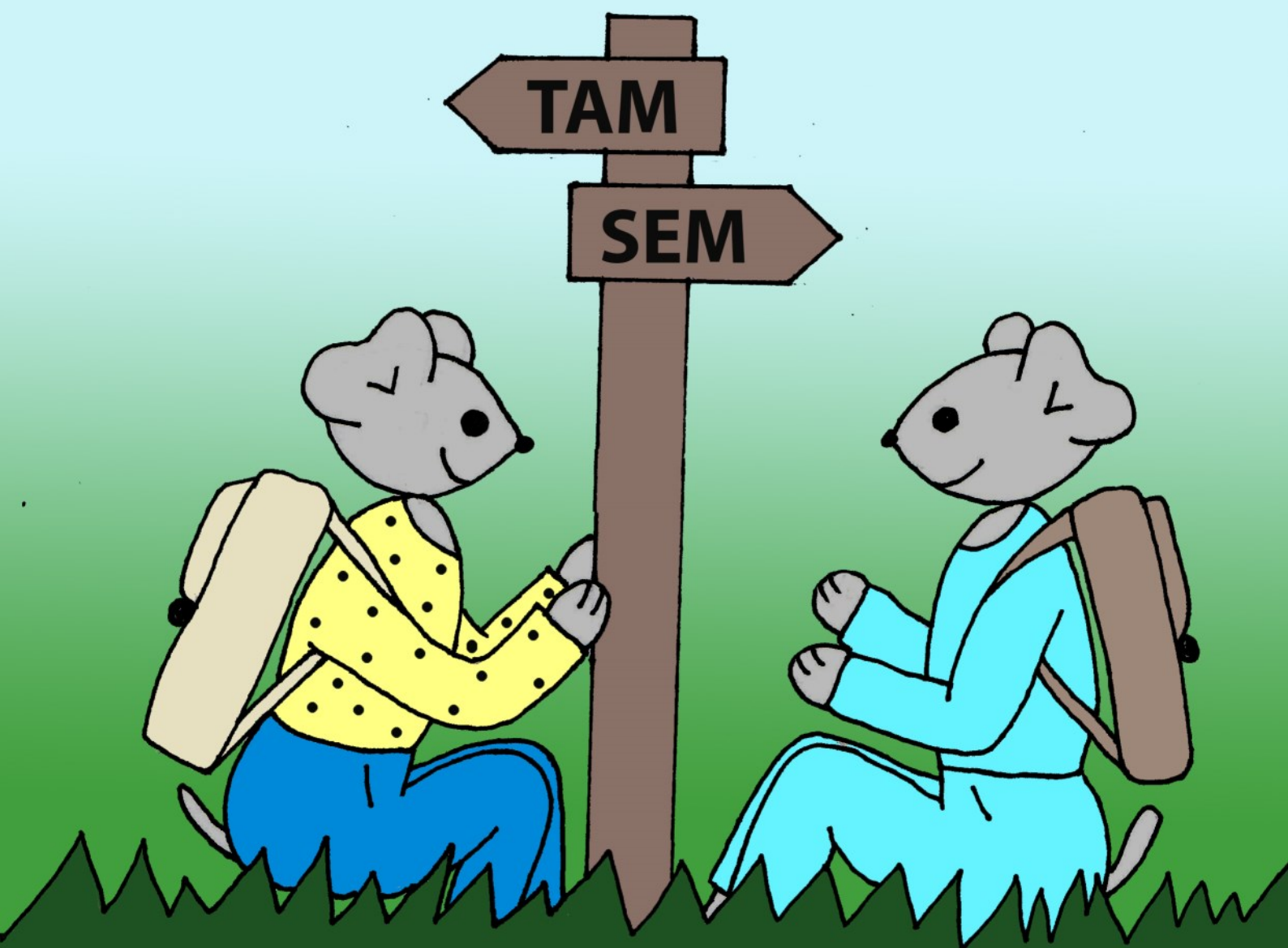


MYŠÁČKOVA DOBRODRUŽSTVÍ








Němcová Marie



OBSAH

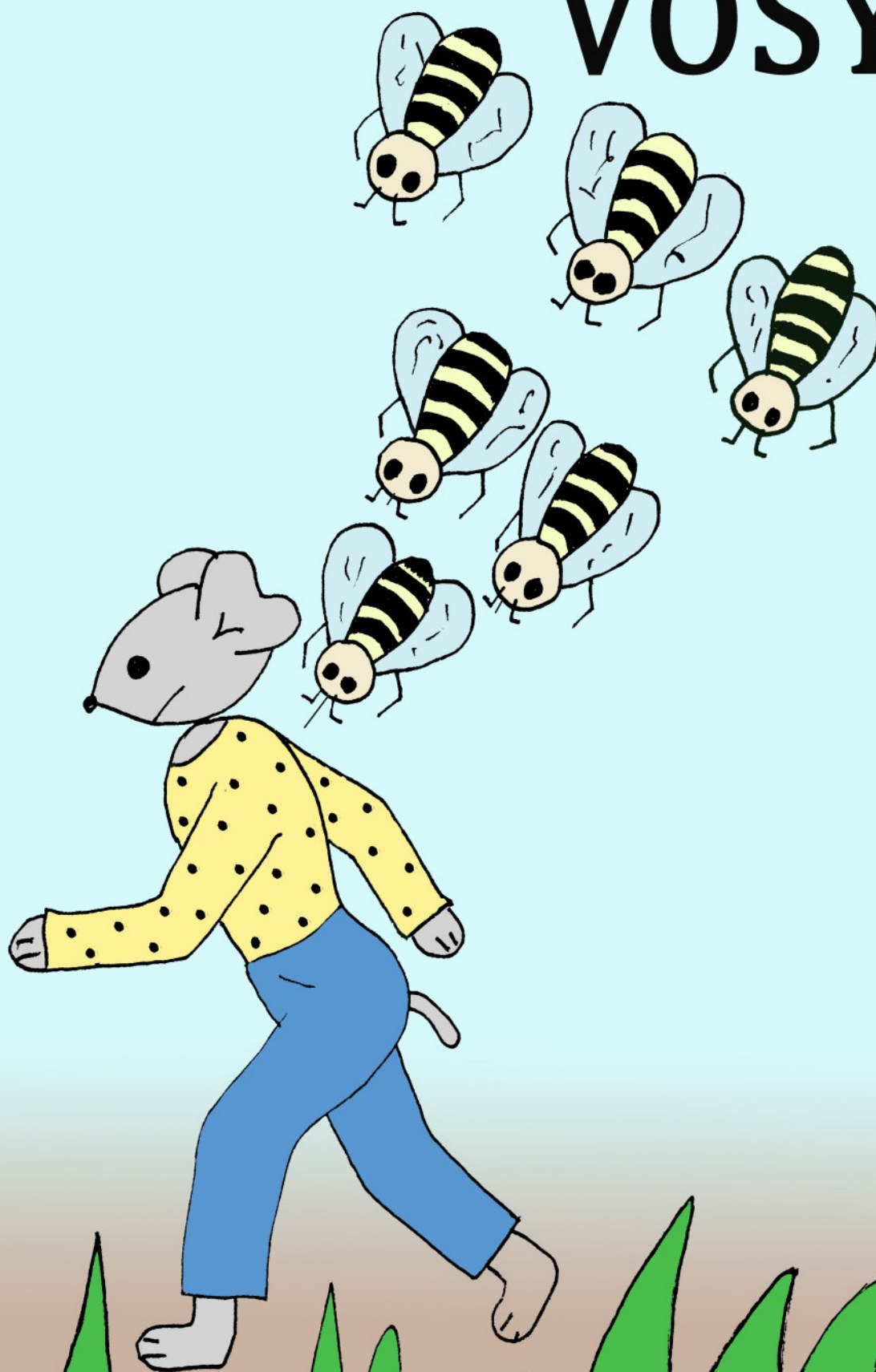
MYŠÁČKOVA

DOBRODRUŽSTVÍ

		Str.
	Pozor! Vosy!	3
	Škola volá	10
	Stačí jen dvě kola	16
	Zachránci	23
	Kdopak jsi?	29
	Komu patří tohle štěně?	35
	Co se zdálo Myšáčkovi	41
	Cesta do školy	46

POZOR!

VOSY!

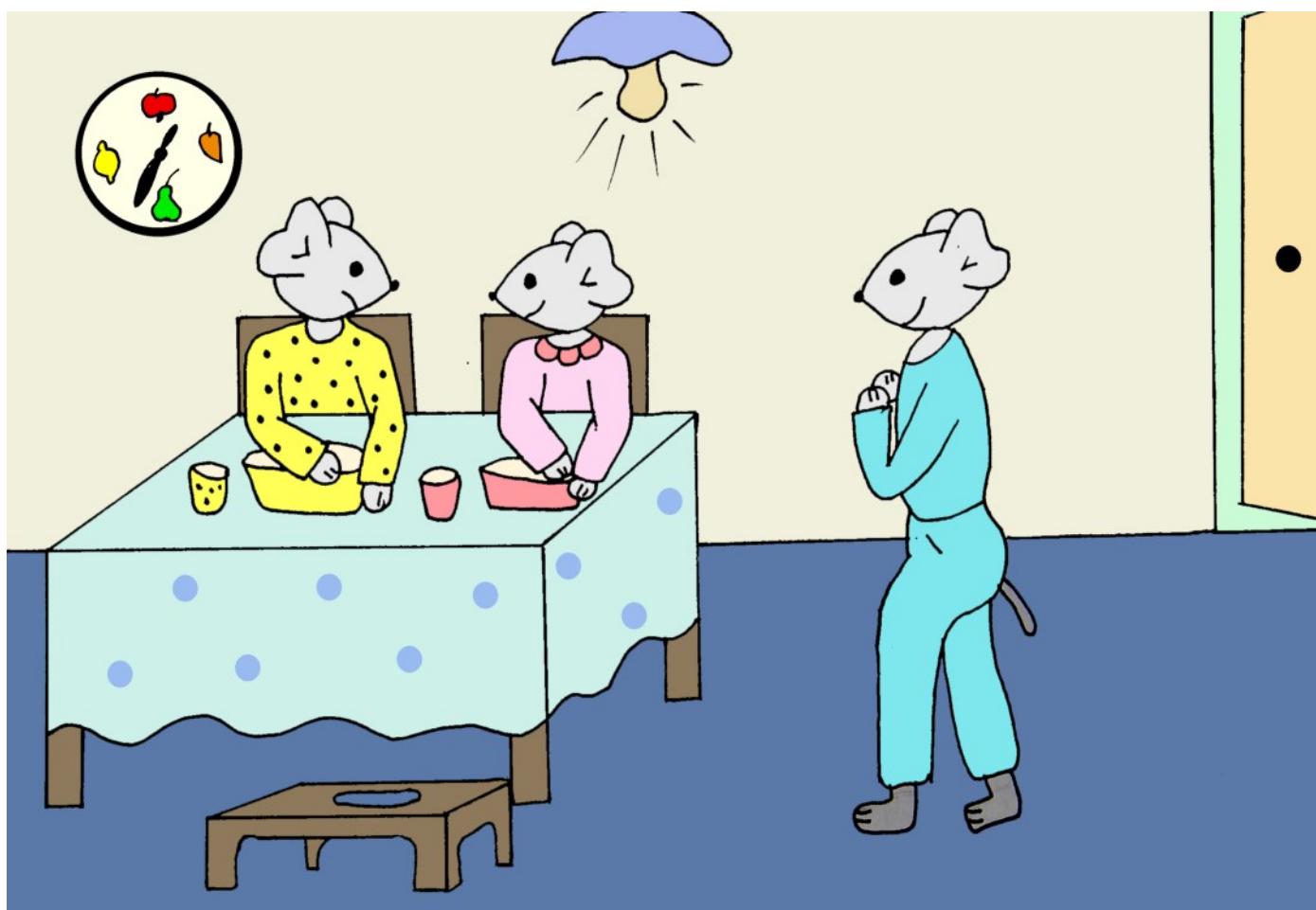


Myšan se doma nudil a tak se rozhodl, že zajde pro Myšáčka a někam si vyjdou. Přišel k Myšákům a Myšáček i jeho sestřička Myšpulka právě dosvačili. „Už na tebe nic nezbylo!“ řekl Myšáček. „To nevadí, já mám lepší nápad. Vzadu na louce, až u lesa, prý rostou krásné jahůdky. Jen se to tam červená. Nepůjdeš se mnou?“ zeptal se Myšáčka.

„Tak dobře, půjdeme. Nechceš jít Myšpulko s námi?“ zeptal se Myšáček. „Mně se tak daleko nechce. Ale mohl bys mně nějakou jahůdku donést,“ požádala Myšpulka bratříčka.

„Donesu ti velkou kytičku jahůdek! Nebudeme si sebou brát konvičky,“ slíbil Myšáček.

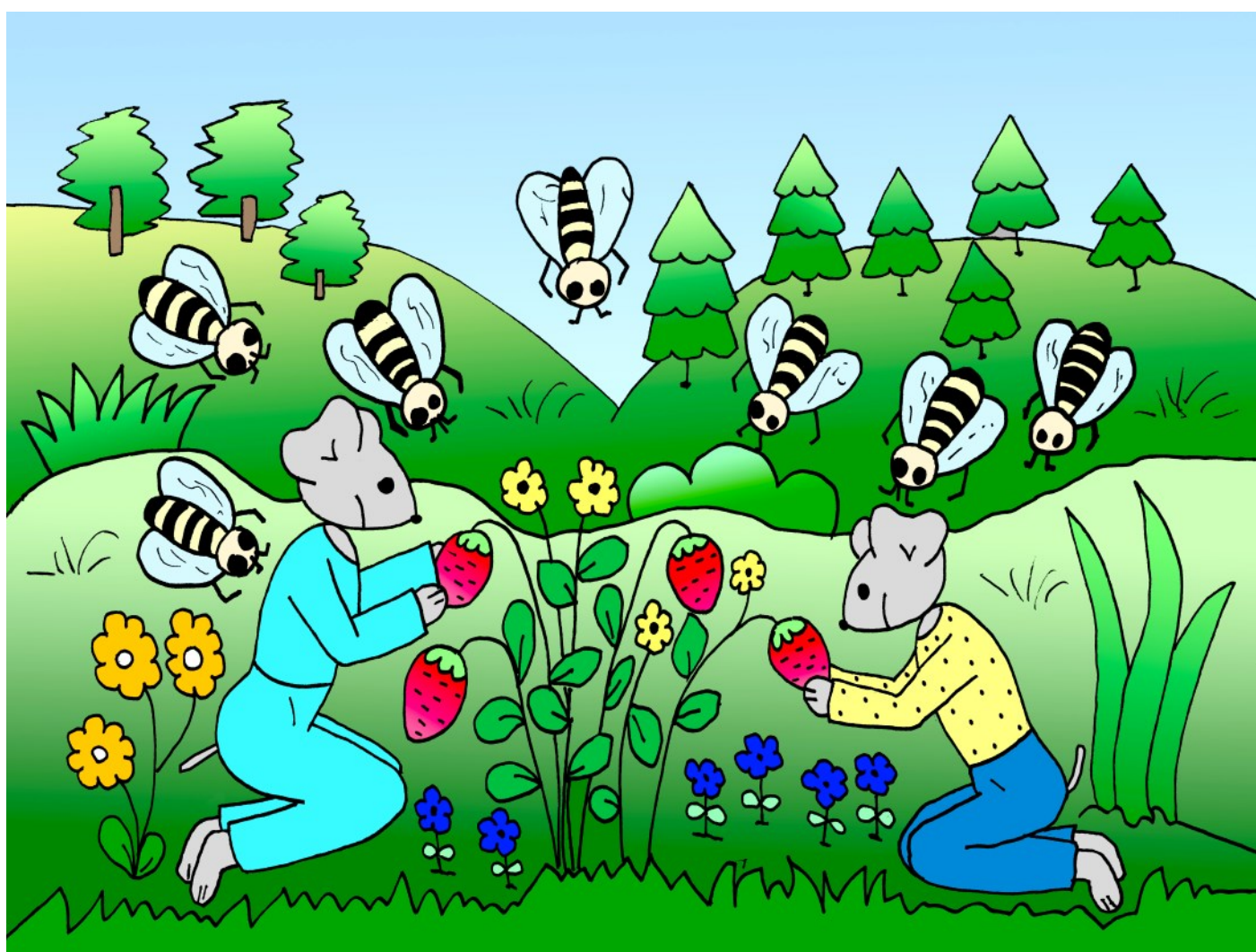
A tak vyšli myšácci na jahody. Jenže nikde žádná jahůdky. „Mělo se to tady červenat a já vidím všechno zeleně!“ řekl Myšan. „Asi už někdo všechny jahůdky snědl, půjdeme domů s prázdnou, nedá se nic dělat!“ řekl Myšáček.



Když se vraceli domů, náhle uviděli červenající se keřík s jahůdkami. „Tak přece jen nějakou jahůdku ochutnáme,“ řekl Myšáček a už rychle zaklekl ke keříku, každý z jedné strany. „Ty jsou, tak veliké! Škoda, že všechny květy ještě nevyrostly, je tady jahůdek málo,“ řekl Myšan. „To je fakt,“ souhlasil Myšáček s plnou pusinkou.

V tom kolem nich začalo něco bzučet. „Vosa!“ vykřikl Myšan. „Je jen jedna, nedělej paniku, snad nám neublíží. Má jen jedno žihadlo,“ řekl Myšáček. „Však to stačí, kdyby si vybrala jednoho z nás,“ řekl Myšan.

A v tom to začalo bzučet ze všech stran. Myšáček polkl jahůdku, rozhlédl se a řekl. „Je zle, musíme rychle utéct!“ „Ale kudy, vosy jsou všude,“ řekl zoufale Myšan. V tom se dal Myšáček do běhu. Našel skulinku a Myšan prchal za ním.



Ale co se nestalo. Vosy se rozletěly za myšáčkama. Přesto, že myšácci utíkali jako by šlo o závod v běhu, nic jim to nebylo platné. Vosy pořád letěly za nimi, nemohli je myšácci vůbec setřást. Po chvíli jedna vosa sedla na ruku Myšáčkovi, aby si trochu od toho spěchu odpočinula a při tom ho bodla do ruky.

„AU! AU!“ křičel Myšáček a třepal rukou, aby vosu shodil. V tom sedla druhá vosa, zase na ruku Myšanovi, jak se s ní oháněl a bodla ho. „AU“ „AU“ křičel Myšan. Také on se chtěl rychle vosy zbavit, tak třepal rukou sem a tam, až odletěla.

V tom Myšan zakopl a spadl. Měl v cestě vysokou trávu a nožky se mu do ní zapletly. Myšáček utrl list velké trávy a mával s ní, než Myšan vstal. Vosy se na chvíli rozprchly, ale jak začali myšácci utíkat, pronásledovaly je dál. Naštěstí žádná vosa na nikoho z nich už nesesedla.

